

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. —
Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk. —
Poszczególne numery 10 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od
jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.—
marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Gazeta Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 76.

Puck, sobota, dnia 15 października 1921 r.

Rok 35.

Cześć Urzędowa

- Treść:** 670. Sprostowanie.
671. Obwieszczenie starosty w spr. wie licencji ogierów i przyjmowania klaczy do pomorskiej księgi stadnej.
672. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 16/VIII 21 w sprawie rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia urzędników prywatnych.
673. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 25/IX 21 w sprawie cen spirytusu.
674. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 30/VIII 21 w przedmiocie rozgraniczenia obwodów Izby Przemysłowo-Handlowych w b. dzielnicy pruskiej.
675. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 14/IX 21 w sprawie kart rybackich.
676. Rozporządzenie weterynaryjno - policyjne Wojewody Pomorskiego w przedmiocie księgosuszu.
677. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego w sprawie schowek bankowych.
678. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego w przedmiocie zakładania, przenoszenia i przeznaczenia zakładów przemysłowych. Przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia.
679. Komunikat Dyrekcji Pomorskiego Stowarzyszenia Ubezpieczeń od ognia.
Ogłoszenia.

670.

SPROSTOWANIE.

W ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. dz. pr. jak i Orędownika Powiatowego regulaminie wyborczym dla przeprowadzenia wyborów do sejmików powiatowych zakradł się błąd drukarski. Art. 2 winien brzmieć w sposób następujący:

„Wydział powiatowy:

- 1) stwierdza, ile członków sejmiku wybrać (art. 1 rozp. z 12 8 1921 r.);
- 2) rozdziela liczbę członków sejmiku na miasta i na wieś w stosunku liczby ludności miejskiej do wiejskiej (art. 12 rozp. z 12 8 1921 r.)
- 3) rozdziela ilość członków miejskich sejmiku na poszczególne miasta (art. 4—6 rozporządzenia z 12 8 1921 r.)
- 4) rozdziela ilość wiejskich członków sejmiku, ustalając okręgi wyborcze, liczące conajmniej 6000 mieszkańców, oznaczając zarazem, które gminy wiejskie nie będą należały do okręgów wyborczych, lecz wybierały pośrednio i ilu na nie przypada członków sejmiku (art. 8 i 7 rozp. z 12 8 1921 r.).

Powyższe obliczenia przeprowadza się na podstawie liczby mieszkańców, ustalonej ostatnim urzędowym spisem ludności.

Jeżeli liczba mieszkańców nie da się podzielić bez ułamka przez 1500, natenczas nadwyżkę ponad 750

uważa się za pełne 1500, mniejszej zaś nadwyżki nie uwzględnia się.

Puck, dnia 5 października 1921.

Lipski, starosta.

671.

OBWIESZCZENIE

starosty w sprawie licencji ogierów i przyjmowania klaczy do pomorskiej księgi stadnej.

W piątek, dnia 21 października b. r. przed południem o godz. 10-tej odbędzie się w Pucku przy domu rolniczo-handlowym (Grosshandels-gesellschaft) licencja ogierów prywatnych, znajdujących się w powiecie.

Komisji licencyjnej muszą być przedstawione wszystkie ogiery prywatne w wieku od 3 lat począwszy.

Na podstawie rozporządzenia policyjnego podlegają właściciele ogierów, którzy kryją własnymi nielicencjonowanymi ogierami cudze klacze i odwrotnie klacze własne, karze w wysokości 600 mk. za każdy poszczególny wypadek niezależnie od odebrania prawa trzymania licencjonowanych ogierów i orzeczenie na przymusową katastrację nielicencjonowanych ogierów.

Skutki orzeczeń karnych ponosi przekraczający.

Panów Wójtów wzywam, aby mi do 19 bm. dostarczyli spis wszystkich w rachubę wchodzących ogierów obwodu, z którego wynikać musi nazwa i rasa ogiera, kolor, data i miejsce urodzenia, wielkość, nazwa ojca, matki i jeżeli możliwie też nazwę dziatka matki oraz nazwisko właściciela ogiera.

W połączeniu z powyższą licencją odbędzie się w tym samym dniu w południe o godz. 12 przyjmowanie szlachetnych klaczy półkrwi do pomorskiej księgi stadnej.

Wzory do zgłoszeń klaczy wysła bezpłatnie Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu, Sienkiewicza 40. Zgłoszenia te należy po dokładnym wypełnieniu wręczyć na miejscu licencji przewodniczącemu komisji, o ile te zgłoszenia w międzyczasie już przedłożone nie zostały Pomorskiej Izbie Rolniczej.

Żrebaki po klaczach, przyjętych do księgi stadnej należy przy okazji licencjonowania ogierów i klaczy przedstawić komisji z równoczesnym przedłożeniem dowodów żrebiąt celem wypalenia piętna związkowego, o ile to w międzyczasie jeszcze nie nastąpiło.

Puck, dnia 8. października 1921 r.

Lipski, starosta.

672.

ROZPORZĄDZENIE

ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 16 sierpnia 1921 r. w sprawie rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia urzędników prywatnych.

Na mocy art. 6 ust. d ustawy z 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dz. Praw nr. 64, poz. 385) zarządzam co następuje:

§ 1. W artykule 1 rozporządzenia ministra b. dzielnicy Pruskiej z dnia 28 grudnia 1920 r. w sprawie rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia urzędników prywatnych (Dz. Urz. Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z 1921 roku nr. 10, poz. 54) zmienia się słowa „sto tysięcy“ na „trzysta tysięcy“.

§ 2. Artykuł 2 ustęp 1 wspomnianego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Urzędnikom prywatnym, którzy podlegali obowiązkowemu ubezpieczeniu na mocy ustawy z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych i rozporządzenia niemieckiej Rady Związkowej z dnia 28 sierpnia 1918 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy str. 1085) oraz rozporządzeń ministra b. dzielnicy pruskiej nr. 56, poz. 453), i z dnia 28 grudnia 1918 roku przestali podlegać temu obowiązkowi, ponieważ ich roczny zarobek przewyższył 7000 mk., albo 2) po pierwszym październiku 1920 r. przestali podlegać temu obowiązkowi, ponieważ ich roczny zarobek przewyższył 25.000 mk., lub też 3) po pierwszym styczniu 1921 r. przestali podlegać temu obowiązkowi, ponieważ roczny zarobek przewyższył 100.000 mk., obecnie zaś na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia ponownie obowiązani są do ubezpieczenia, zalicza się wszystkie miesiące kalendarzowe, w których ubezpieczenie doznało przerwy, na miesiące składkowe w myśl par. 15 i 49 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dnia 20 grudnia 1911 r., o ile składki na miesiące te będą zapłacone lub już zostały zapłacone“.

§ 3. Artykuł 4 ustęp 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1920 r. otrzymują następujące brzmienie:

„Urzędnicy prywatni, którzy nie są już ubezpieczeni na mocy rozporządzenia ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 23 grudnia 1920 r., zostaną na ich wniosek zwolnieni od opłacania składek, przypadających na nich samych, jeśli wykażą, że przed 30 października 1921 r. ubezpieczyli się na życie w instytucji ubezpieczeniowej, mającej siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, lub przynajmniej podali wniosek na takie ubezpieczenie, a składka roczna na to ubezpieczenie wynosi przynajmniej tyle, ile wynosi udział ubezpieczonych w składce klasy J.“

To samo dotyczy urzędników prywatnych, którzy na mocy rozporządzenia ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 28 grudnia 1920 r. byli obowiązkowo ubezpieczeni, a wskutek zwiększenia się ich dochodów przestali podlegać obowiązkowemu ubezpieczeniu, obecnie zaś na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia ponownie obowiązani są do ubezpieczenia“.

§ 4. W art. 5 tegoż rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1920 r. zmienia się słowa „1 stycznia 1921 r.“ na „1 września 1921 r.“ a słowa „100.000 marek“ na „300.000 marek“.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1921 roku.

Minister b. dzielnicy pruskiej:
w. z. Wachowiak.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 5. października 1921 r.

Lipski, starosta.

673.

ROZPORZĄDZENIE

ministra b. dz. pr. w sprawie cen spirytusu.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dnia 26 marca 1919 r. Tygodnik Urzędowy nr. 3 poz. 13 oraz art. 6 ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 r. (Dz. Praw. nr. 6 str. 675) postanawiam co następuje:

Od dnia 1 października 1921 r. obowiązują następujące ceny ulgowe spirytusu:

I. Dla szpitali publicznych (rządowych), komunalnych, miejskich i dobroczynnych, do celów leczniczych dalej zakładów naukowych i tych zakładów doświadczalnych, które są prowadzone w celach ogólnospołecznych, do użycia przy pracach naukowych i doświadczalnych, dla lekarzy, aptek do sporządzenia lekarstw, objętych obowiązującą farmakopeją, do których wyrobu jest potrzebny spirytus rektyfikowany, w ilościach ustalonych co do każdej apteki przez Wojewódzki Urząd Zdrowia, wreszcie do sporządzenia lekarstw na recepty za jeden litr spirytusu rektyfikowanego 100 proc. 300 mk.

II. Dla zakładów przemysłowych do wyrobu lekarstw, środków kosmetycznych, perfumeryjnych i higieniczno-farmaceutycznych za jeden litr spirytusu rektyfikowanego, pod warunkiem skażenia go ogólnym lub szczególnym przez Władzę Skarbową zatwierdzonym środkiem skażającym, dostarczonym przez odbierającego, czy to w zakładzie przemysłowym, czy też rafinerji na koszt odbiorcy, za jeden litr. 100 proc. 300 mk.

III. Za jeden litr spirytusu surowego, skażonego ogólnym środkiem skażającym, do palenia, świecenia, ogrzewania i dezynfekcji, oraz do celów przemysłowych 200 mk.

Za jeden litr spirytusu surowego 100 proc. celem skażenia go szczególnym środkiem skażającym do wyrobu octu 200 mk.

Ceny rozumieją się loco rektyfikacja, względnie gorzelnia do naczyń odbiorcy.

Poznań, dnia 25 września 1921 r.

Minister:

Dr. J. Trzcicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 11 października 1921 r.

Lipski, starosta.

674.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie rozgraniczenia obwodów Izb Przemysłowo-Handlowych w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie par. 2 rozporządzenia z dnia 27 listopada 1919 r. w przedmiocie Izb Przemysłowo-Handlowych w b. dzielnicy pruskiej (Tyg. Urzęd. nr. 67 str. 371 — Dz. Urzęd. z r. 1920 nr. 80 poz. 542) zarządzam po wysłuchaniu interesowanych Izb oraz gospodarczych reprezentacji:

Art. 1. Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu zachowuje ze swego dawnego obszaru te jego części, które weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej oraz części powiatów namysłowskiego i sycowskiego, które zostały do jej obwodu przyłączone na zasadzie rozporządzenia z dnia 19 listopada 1920 r. (Dz. Urzęd. nr. 80 poz. 543).

Art. 2. Z dotychczasowego obwodu Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu wydziela się powiat tucholski, oraz przypadłą Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie traktatu pokoju z dnia 28 czerwca 1919 część powiatu złotowskiego i wciela się do obwodu Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy.

Ar. 3. Przypadłą na podstawie traktatu pokoju z dnia 28 czerwca 1919 część powiatu nidborskiego wciela się do obwodu Izby Przemysłowo-Handlowej w Toruniu.

Art. 4. Do obwodu Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu wciela się powiaty: starogardzki, kościerski, tczewski, kartuski, wejherowski i pucki z tem, że posiedzenia Izby odbywać się mają 4 razy do roku w Starogardzie.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 30 sierpnia 1921 r.

Minister
Dr. J. Trzcicki:

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 10 października 1921 r.

Lipski, starosta.

675.

ROZPORZĄDZENIE.

ministra b. dz. pr. z dnia 14 września 1921 w sprawie kart rybackich.

Uchylając okólnik pruskiego ministra rolnictwa, domen i lasów z dnia 16 marca 1917 r. w sprawie kart rybackich (l. dz. I. B. II. b. 916), zarządzam co następuje:

I. Karty rybackie.

1. Każdy, uprawiający połów ryb, w rozumieniu § 4 ust. 1 pruskiej ustawy rybackiej z dnia 11 maja 1916 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 55), winien podczas połowu mieć przy sobie kartę rybacką. Wyjątki od powyższej zasady wymienione są w § 92 ustawy rybackiej.
2. Osobom, nie posiadającym obywatelstwa polskiego, wystawia kartę rybacką właściwy Wojewoda.
3. Według § 97 ustawy rybackiej wojewoda może uzależnić wydanie karty obcokrajowcowi od poręczenia obywatela polskiego, zamieszkałego w granicach państwa. O potrzebie takiego poręczenia decyduje wojewoda w każdym poszczególnym wypadku. Jeżeli poręczenie uznane zostanie za potrzebne, należy zbadać, czy osoba poręczająca przedstawia wystarczające gwarancje — w przeciwnym razie należy odmówić wydania karty.
4. W razie wydania karty za poręczeniem obywatela polskiego należy na karcie zaznaczyć imię i nazwisko, zajęcie i miejsce zamieszkania poręczyciela.
5. Karty rybackie dla rybaków, łowiących w przybrzeżnych wodach morskich, wystawia Morski Urząd Rybacki, w wodach lądowych miejscowa władza policyjna, w której okręgu wnioskodawca zamierza uprawiać połów ryb (§ 93 ustawy rybackiej), czyli na obszarze Województwa Poznańskiego komisarze obwodowi, a na obszarze Województwa Pomorskiego wójtowie, zaś w miastach w obu Województwach burmistrz, w mieście Poznaniu starosta grodzki.
6. Jeżeli teren połowów leży w dwóch lub więcej obwodach władz policyjnych, zostawia się woli petenta, do której z odnośnych władz chce się zwrócić o wydanie karty. Władza wystawiająca kartę, uprawiającą do połowów i w innych ob-

wodach, ma natychmiast zawiadomić o wydaniu karty władze policyjne odnośnych obwodów.

7. Władza wystawiająca kartę rybacką powinna zbadać rzeczowe uprawnienie petenta do wykonywania połowów (prawo rybołówstwa, pozwolenie uprawnionego do rybołówstwa lub dzierżawa) i w razie potrzeby zażądać uwiarogodnienia tego uprawnienia. Brak powyższych warunków decyduje o odmówieniu karty, ponadto może władza odmówić wydania karty rybackiej na podstawie § 96 ustawy rybackiej (punkt 2 i 3).
 8. O ile miejsce zamieszkania petenta nie jest położone w okręgu właściwej władzy rybackiej (punkt 5 okólnika), władza ta winna przed wydaniem karty zasięgnąć informacji władzy rybackiej, w której okręgu petent posiada swe miejsce zamieszkania, z powołaniem się na § 96 ust. rybackiej, jak również zawiadomić ją o każdym wypadku wydania lub odebrania karty rybackiej.
 9. Kartę rybacką może odebrać tylko ta władza, która ją wystawiła.
 10. Karta rybacka winna być wystawiona wedle załączonego wzoru (wzór 1 dla obywateli polskich, wzór 2 dla obcokrajowców) i posiadać podpis wystawiającej władzy, jej pieczęć urzędową i liczbę porządkową, pod jaką do listy kontrolnej wpisana została. W karcie należy również wymienić tytuł prawny, mocą którego karta wydana została (prawo rybołówstwa, dzierżawa rybołówstwa, pozwolenie na połów ryb, wolność połowu). Pod podpisem urzędnika, zastępującego władzę, należy zaznaczyć jego charakter urzędowy.
 11. Powtórne wydanie karty może nastąpić w razie zagubienia pierwszej; należy jednak wyraźnie zastrzec „Powtórna“.
 12. Kartę rybacką wystawia się na przeciąg jednego roku kalendarzowego; karty należy z początkiem każdego roku kalendarzowego odnawiać. Starą kartę należy o ile możliwości odebrać i zniszczyć. Karta rybacka zachowuje swą ważność na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej.
 13. Za wydanie karty nie pobiera się żadnych opłat ani stempli.
- #### II. Pozwolenie na połów ryb.
14. Pozwolenia, przeznaczone dla obywateli polskich, o ile nie są wystawione przez władzę urzędową, upoważnionego urzędnika państwowego lub wreszcie przez zarząd stowarzyszenia gospodarczego, winny być uwierzytelnione przez zarządcę tej gminy wiejskiej lub miejskiej, (sołtys lub burmistrz) lub też przez przełożonego obszaru dworskiego, w którym okręgu połow ma być wykonywany. W ten sposób uwierzytelnione pozwolenie należy następnie przedłożyć miejscowej władzy policyjnej celem zaciągnięcia go do listy kontrolnej pozwoleń na połów ryb. Pozwolenia na połów ryb, przeznaczone dla obywateli obcych państw, wystawia się jedynie za zezwoleniem wojewody. Data i liczba, za którą zostało udzielone pozwolenie, winne być na dokumencie wyraźnie zaznaczone.
 15. Władze, wydające karty rybackie, winny prowadzić odpowiednie listy kontrolne wydawanych kart (wzór 3), jak również i listy kontrolne pozwoleń na połów ryb, które wystawiają w danym obwodzie uprawnieni do rybołówstwa lub dzierżawcy rybołówstw (wzór 4).
 16. Z końcem każdego roku (kalendarzowego) władze wydające karty rybackie winny przesłać właściwemu wojewodzie odpis list kontrolnych tak kart jak też i pozwoleń na połów ryb, które zo-

- stały wydane w ciągu roku obywatelom Państwa Polskiego w obrębie danego obwodu.
17. Wojewoda sporządzi ogólne zestawienie wszystkich rybackich kart z podległych Województwu powiatów, oraz dołącza do tego wykaz wystawionych przez siebie kart dla cudzoziemców i przedkłada takowe Ministerstwu byłej dzielnicy pruskiej przed dniem 1 marca każdego roku.

Poznań, dnia 14 września 1921 r.

Minister
w. z. Dr. Wachowiak.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 10 października 1921 r.

Lipski, starosta.

676.

ROZPORZĄDZENIE

weterynaryjno - policyjne Wojewody Pomorskiego
w przedmiocie księgosuszu.

Jeden artykuł.

Rozporządzenie moje w przedmiocie księgosuszu wybuchłego w Pucku z dnia 10 sierpnia b. r. Dziennik Urzędowy str. 550 uchylam niniejszem obowiązująco z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 30 września 1921 r.

Wojewoda Pomorski:
(—) Jan Brejski.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 10 października 1921 r.

Lipski, starosta.

677.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Pomorskiego w sprawie schowek bankowych.

Wskutek zarządzenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Komisarjat dla Ziem Polskich b. Dzieln. Pruskiej w Poznaniu, poleca się wszystkim osobom uprawnionym do schowków bankowych (safe), aby się zaopatrzyły w poświadczenia Gł. U. Lik. w Poznaniu tej treści, że majątek ich nie podlega likwidacji, lub też że urząd wspomniany zgadza się na rozporządzanie przedmiotami w schowku (safe) się znajdującymi.

Wnioski o udzielenie takich poświadczeń należy zgłaszać do Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Kom. b. Dz. Pr., Wydział III A w Poznaniu, Hotel Rzymski.

Toruń, dnia 30 września 1921 r.

Wojewoda Pomorski
z pol. (—) Jan Stonawski.

Powyzsze podaje do wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 6 października 1921 r.

Lipski, starosta.

678.

ROZPORZĄDZENIE

policyjne Wojewody Pomorskiego w przedmiocie zakładania, przenoszenia i przeinaczenia zakładów przemysłowych.

W celu umożliwienia władzom policyjnym nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, objętych paragrafem 120 a do 120 ord. proc. przez zakłady przemysłowe, które w myśl § 16 Ord. Proc. nie potrzebują specjalnej koncesji, oraz w celu zapewnienia stosowania się właścicieli powyższych zakładów do przepisów obowiązujących przy zakładaniu i utrzymywaniu lokalu pracy, urządzeń technicznych, maszyn i instalacji, jakoteż w celu umożliwienia władzom policyjnym czuwania

nad przestrzeganiem w zakładach przemysłowych obywateli i ładu rozporządza w myśl § 6, 12 i 15 ustawy o administracji policyjnej z 11 III 80 (Zb. ust. str. 265) i na mocy §§ 137, 139 i 140 ustawy administracji krajowej z dnia 30 VII 83 (Zb. praw str. 195 itd.) za zgodą Sądu Administracyjnego dla Województwa Pomorskiego co następuje:

§ 1.

Znosi się rozporządzenie Prezesa Rejencji w Kwidzynie z dnia 12 IV 97 (Amtsblatt der Königlichen Regierung zu Marienwerder str. 199 i 200), oraz rozporządzenia w tym samym przedmiocie Rejencji w Gdańsku i Olsztynie.

§ 2.

Ktokolwiek zakłada przedsiębiorstwo przemysłowe, niewymagające w myśl § 16 Ord. Proc. specjalnej koncesji, a obliczone na zatrudnienie ponad 10 ludzi lub stosujące do normalnego popędu siły motoryczne (jak parę, wiatr, wodę, gaz, siłę elektryczną itd.) lub ktokolwiek przenosi przedsiębiorstwo do już gotowych budynków, albo w takowych nowy zakład przemysłowy urzęda, lub kto już w istniejących zakładach wprowadza zasadnicze zmiany, winien poprzednio celem rejestracji i zatwierdzenia powyższego doręczyć miejscowej policji rysunek techniczny z odpisem w podwójnym wykonaniu, z którego wynika:

- a) rodzaj i wielkość zakładu,
- b) położenie budynków w stosunku do otoczenia, jakoteż wielkość i przeznaczenie pracowni,
- c) jakość stałych i płynnych produktów odpadkowych i sposób ich usuwania,
- d) maksymalna ilość pracowników zatrudnionych w poszczególnych lokalach,
- e) dostęp i zaopatrzenie w światło oraz wentylacja poszczególnych ubikacji,
- f) rodzaj maszyn i ich rozlokowanie,
- g) usuwanie pyłu, wytwarzającego się przy pracy, jakoteż gazów i wyziewów przy tem powstających,
- h) przyrządy, chroniące pracowników przed niebezpieczeństwami, leżącymi w naturze zakładu, oraz mogącymi się wytworzyć w razie pożaru,
- i) sposób zaopatrywania robotników w wodę do picia oraz czy jest przewidziane i w jakiej formie dostarczanie robotnikom lokali do jedzenia, mycia i przebierania się, jakoteż położenie i urządzenie ustępów.

§ 3.

Te same obowiązki spoczywają na wszystkich właścicielach zakładów przemysłowych, którzy na razie zatrudniają mniej jak 10 robotników, lub też nie stosują siły motorycznej, o ile zamierzają zakład swój pod względem charakteru i ilości zatrudnionych robotników zmienić do granic w § 2 przewidzianych.

§ 4.

Przekroczenia przeciw rozporządzeniu niniejszemu, karane będą karą pieniężną do 600 marek, a w razie niemożności zapłacenia stosowną karą pozbawienia wolności, o ile nie podlegają wyższej karze według innych rozporządzeń.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dz. Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 15 marca 1921 r.

Wojewoda Pomorski:
(—) Jan Brejski.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia z dnia 15 III. 21 r. w przedmiocie tworzenia przenoszenia i przeinaczenia zakładów przemysłowych.

Dozór nad wykonaniem przepisów zawartych w § 120 Ord. Proc. dotyczących ochrony życia i zdrowia

pracowników, tudzież przestrzegania obyczajności i ładu w ich wzajemnych stosunkach, porucza się w myśl § 139b Ord. Proc. obok lokalnych władz policyjnych inspektorom przemysłowym.

Inspektorzy przemysłowi są więc powołani do współdziałania przy wykonaniu powyższego rozporządzenia policyjnego, mającego spowodować wszechstronne przeprowadzenie przytoczonych przepisów Ord. przem.

Wobec tego polecam władzom policyjnym, co następuje:

1) Wnioski skierowane do nich na podstawie powyższego rozporządzenia o pozwolenie na tworzenie, uruchomienie, przenoszenie lub powiększenie zakładów przemysłowych winny być przed dalszą decyzją natychmiast przesłane do właściwego inspektora przemysłu celem zaopiniowania, przyczem opinia ta powinna być bezwarunkowo wzięta pod uwagę. Wydanie pozwolenia w razie wątpliwości uzależniam od mej decyzji.

2) Pozwolenie na podjęcie i przeprowadzenie prac we wniosku omawianych, które winno zawierać ostateczne techniczne szczegóły i warunki, w odpisie należy zaraz po udzieleniu go petentowi przesłać inspektorowi przemysłowemu.

3) Opinię inspektora z odpisem wniosku dołączyć do akt.

4) O uruchomieniu odnośnego zakładu uwiadomić natychmiast inspektora przemysłowego.

5) W każdej takiej koncesji umieścić następujący warunek: „Pozwolenie do podjęcia i przeprowadzenia omawianych we wniosku prac należy w każdej chwili przedłożyć na żądanie właściwym organom policyjnym, jakoteż inspektorom przemysłowym“.

T o r u ń, dnia 15 marca 1921 r.

Wojewoda Pomorski:

(—) Jan Brejski.

Powyższe rozporządzenia obowiązują od dnia 24 kwietnia 1921 r.

P u c k, dnia 10 października 1921 r.

L i p s k i, starosta.

679.

Komunikat Dyrekcji Pomorskiego Stowarzyszenia Ubēbezpieczeń od ognia.

Zwraca się uwagę wszystkich ubezpieczonych „Mobilier Versicherungsgesellschaft auf Gegenseitigkeit in Marienwerder“, że towarzystwo to na mocy rozporządzenia Rządu Polskiego zawiesza swą działalność z dniem 1/I 22, wobec czego z tymże poczynając od tego terminu wszelkie ubezpieczenia zawarte w wymienionem towarzystwie „Mobilier Versicherungsgesellschaft auf Gegenseitigkeit in Marienwerder“, tracą swą ważność.

W celu uniknięcia następstw przerwy w ubezpieczeniu Pomorskie Stowarzyszenie wzywa ubezpieczonych w wymienionem towarzystwie aby, nie czekając ostatecznego terminu, już zawczasu zgłosili swe ubezpieczenie do Pomorskiego Stowarzyszenia jako jedynej i najtańszej instytucji prawno-publicznej Województwa Pomorskiego.

Odnośne wnioski o ubezpieczenie należy przysyłać za pośrednictwem Starostw Powiatowych, komisarzy lub sołtysów albo też wprost do Dyrekcji w Toruniu, załączając jednocześnie starą polisę.

Przy tej sposobności Dyrekcja zaznacza, że wszyscy ubezpieczeni w dawnej „Westpreussische Feuersocietät“ są obecnie ubezpieczeni w Pomorskiem Stowarzyszeniu i wzywa tych, którzy dawnych swych ubezpieczeń dotychczas nie podwyższyli, do niezwłocznego zameldowania podwyżki, z oznaczeniem % podwyższenia w stosunku do przedwojennej sumy ubezpieczenia. Wnioski o pod-

wyższenie, z równoczesnem dołączeniem starej polisy, przysyłać należy za pośrednictwem Starostw Powiatowych, komisarzy lub sołtysów albo wprost do Dyrekcji w Toruniu.

Toruń, dnia 29 września 1921 r.

Dyrektor Generalny.

(—) podpis nieczytelny.

OGŁOSZENIA.

Uprzejma propozycja kupna!

Wszelkie marki pocztowe czyste i używane w całym świecie podczas wojny wydane, względnie przedrukami przestemplowane, jak również wszystkie prowizoryja wszelkich okupacji oraz bezwzględnie wszelkie obecnie kursujące (w całej Rzeczypospolitej Polskiej i zagraniczne) marki pocztowe używane, kupuje i wysokie ceny płaci:

Biuro Wszechświatowych Marek Poczтовых Józefa Sadzikowskiego w Lublinie, ulica Krakowskie-Przedmieście nr. 46 — Telefon 235.

Do łaskawej baczonej uwagi:

Najkorzystniej jeżeli marki pocztowe nie oddziera się z kopert tylko wycina się szerzej z papierem, ponieważ przy odrywaniu lub niewprawnem odklejaniu bardzo dużo marek psuje się.

Korespondencje załatwia się możliwie odwrotną pocztą.

Należytość za nadesłane marki oceniam prawdziwo-uczciwie i przesyłam odwrotną pocztą. Większe zaś kwoty przesyłam czekami.

Z uwagi, że przez sprzedaż marek pocztowych (nawet zwyczajnych obecnie kursujących używanych) z listów, pakietów i t. p. można osiągnąć nietylko poważny uboczny niespodziewany dochód, ale i przyczynić się wiele do czynu obywatelskiego nie bagatelizowania co jest wartościowem, proszę moją propozycję kupna łaskawie popierać i polecać, za co nastąpi z całą pewnością ogólna wdzięczność, gdyż już wiele osób osiągnęło u mnie poważny uboczny dochód a to:

Za dostarczone mi marki pocztowe, używane które skupuję dla celów filatelistycznych w kraju i za granicą.

Za dostarczone mi owoce z dzikich kasztanów, które skupuję dla wytwórczości krochmalu, berleju i nieco wyrobów kosmetycznych, we własnej fabryce, którą założyłem w domu własnym w Nałęczowie.

Za dostarczone mi żołądźcie, które skupuję w celu dalszej odsprzedaży fabrykom do wytwórczości Kawy i Cykorji.

Za dostarczone mi rozmaite liście, kwiaty, zioła i korzenie, które skupuję w celu dalszej odsprzedaży dla wytwórczości lekarstw w Kraju, oraz wiele zato, co uważanem jest omal jeszcze wszędzie za zupełnie bezwartościowe, pod hasłem: Komu Ojczyzna jest miłą, niechaj rozmnaża i popiera wytwórczość przemysłu polskiego, a z pewnością na każdej piędzi ziemi Polskiej będzie zaszczytną na cały świat kopalnia złota.

Biuro Główne wszelkiego skupu w Lublinie, ul. Krak.-Przedm. nr. 46 m. 1. Telefon 235. — Czynne od 9—1 i od 3 — 6 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Wszelkie druki
wykonywa tanio

Drukarnia „Gazety Gdańskiej“ Tow. Akc.

*Które z pism polskich jest najtańszem
i najpoczytniejszem w Wolnem Mieście
Gdańsku, na Pomorzu i Kaszubach?*

„GAZETA GDAŃSKA“
stojąca na straży zasad narodowych i chrześcijańskich

*A więc spieszcie zamówić Gazetę Gdańską!
W Polsce kosztuje ona 360 mk. pol. na kwartał,
wraz z odnoszeniem do domu. Prenumeratę
przyjmują wszystkie urzędy pocztowe.*

*Gazeta Gdańska jest najodpowiedniej-
szem pismem do zamieszczania ogłoszeń.*

OGŁOSZENIA i REKLAMY

do Orędownika w dziale nieurzędowym przyjmuje od
urzędów i przedsiębiorstw prywatnych redakcja Orędo-
wnika Urzędowego przy starostwie w Pucku.

Starosta.